

Case 11 – Praktik på Fysioterapeutuddannelsen, University College Lillebælt

Koordineret klinisk forløb - tæt samarbejde mellem klinisk underviser, klinisk koordinator, studievejleder og studerende.

Før den kliniske undervisning

Baggrunden for det koordinerede forløb var, at en klinisk underviser og en studerende på modul 9 havde oplevet et vanskeligt forløb i klinisk undervisning. Vanskeligheden for den kliniske underviser bestod i, at hun vurderede, at den studerende ikke kunne leve op til det uddelegerede ansvar, der ligger i, at den studerende er alene med en patient og udfører en fysioterapeutisk intervention. Som konsekvens af denne faglige vurdering, så den kliniske underviser sig nødsaget til at gå med den studerende til alle patientkontakter. Dette medførte for den studerende, at vedkommende ikke, som forventeligt, kunne oparbejde en selvstændig professionsudøvelse. Den studerende havde tidligere oplevelser af manglende mestring af såvel de teoretiske, som kliniske uddannelsesmæssige krav, hvilket blev forstærket af ovennævnte. På baggrund af denne problematik arbejdede den studerende og den kliniske underviser med forskellige didaktiske læringsaktiviteter, som for eksempel: rammesætning, tydelig forventningsafstemning, fælles forståelse, konkretisering af opgaver og afgrænsning af opgaver. Derudover tog den kliniske underviser, med den studerendes samtykke, kontakt til den kliniske koordinator på uddannelsen og den studerende havde kontakt til studievejlederen.

Der blev som pilotforsøg arbejdet med trepartssamtaler: For det første blev der afholdt en trepartssamtale mellem klinisk underviser, den studerende og studievejleder på det kliniske undervisningssted. På mødet blev problematikken drøftet, hvilket gav anledning til en anden opfølgende trepartssamtale mellem klinisk underviser, den studerende og klinisk koordinator på uddannelsen. På dette møde var der en åben samtale om den studerendes udfordringer og det blev aftalt, at den studerendes oparbejdede erfaringer fra den kliniske undervisning på modul 9 skulle formidles videre til kommende kliniske underviser på modul 12. Som forberedelse til den kliniske undervisning på modul 12, blev der afholdt et tredje trepartsmøde, nu mellem den tidligere kliniske underviser på modul 9, den studerende og den kommende kliniske underviser på modul 12. På dette møde var der endnu en åben samtale om den studerendes udfordringer og erfaringer fra tidligere klinisk undervisning. Samlet set gav disse tre trepartssamtaler den studerende en øget selvsindigt og den studerende oplevede at blive mødt

af uddannelsens repræsentanter i et koordineret samarbejde med den studerende i centrum:

”Det var en hjælp for mig, at der blev skabt en situation, hvor jeg skulle fortælle om mine udfordringer. Hver gang jeg fortalte om mine udfordringer fik jeg nemlig de respektive mødedeltageres forståelse og respons i forhold til, hvordan jeg kunne overkomme de udfordringer, som jeg stod overfor i min kommende kliniske undervisning.”

Under den kliniske undervisning

På baggrund af ovenstående treparts samtaleforløb kunne den kliniske underviser på modul 12 planlægge, tilrettelægge og afvikle den kliniske undervisning med et individualiseret udgangspunkt i den studerendes forudsætninger, herunder:

Der blev lavet differentieret klinisk undervisning, konkret i forhold til, at den studerende sammen med den kliniske underviser fik gennemgået alle sine patienter, og der blev afstemt forventninger inden patientkontakten og den fysioterapeutiske intervention. Den didaktiske metode var, at der blev opstillet forskellige scenarier, således at den studerende var forberedt på at kunne justere sin intervention i tilfælde af scenarie A, B eller C... Den studerende arbejdede med konkretisering og skriftlighed af sine planer, klinisk ræsonnering og overvejelser om konkret udførelse. Den kliniske underviser skærmede den studerende, således at han udelukkende skulle forholde sig til egne patienter og ikke skulle forholde sig til sine medstuderendes patienter. Den kliniske underviser gav den studerende afgrænsede opgaver, der var af stigende karakter, når den studerende havde haft succes. Den kliniske underviser lod den studerende varetage ortopædiske patienter, idet den studerende havde kendskab til og erfaring med denne diagnosegruppe fra tidligere klinisk undervisning. Der blev derudover fokuseret på den studerendes sundheds-pædagogiske overvejelser ved forskellige patientsituationer således, at den studerende kunne møde patienten, der hvor patienten var og inddrage patienten i en samskabende rehabilitering.

”Det var en god oplevelse at starte med en, for mig, kendt patientgruppe (ortopædiske) og, at få tildelt et overkommeligt antal patienter. Jeg oplevede også, at jeg fik afgrænsede og overkommelige skriftlige

opgaver, hvilket betød, at jeg fik overskud og selvtillid til at løse opgaverne mere selvstændigt. Jeg havde også en god oplevelse af at være en integreret del af studentergruppen, hvor jeg fik opgaver, der var sammenlignelige med de øvrige studerende. De færdigt uddannede fysioterapeuter på afdelingerne var også gode støtter og sparringspartnere i forhold til, hvad jeg havde af tanker og planer med vores 'fælles' patienter."

Den studerende afviklede og afsluttede modul 12 med en øget læring og oplevelse af mestring af fysioterapeutisk professionsudøvelse.

Efter klinisk undervisning

På baggrund af ovenstående pilot-trepart samtale forløb er der skabt et øget fokus på mulighederne i trepartssamtaler og der er igangsat en proces omkring, at formalisere trepartsmøderne

- som forberedelse til klinisk undervisning
- cafemøder mellem kliniske undervisere, studerende, klinisk koordinator og teoretisk underviser
- studievejleder inddrages i højere grad i trepartssamtaler ved studerende med særlige behov
- praktikportalens funktionalitet udnyttes i forhold til, at den studerende uploader referater af start-, midt- og slutsamtaler. I forbindelse med påbegyndelse af næste kliniske undervisningsforløb tages der udgangspunkt i disse.